

Poročilo o medparlamentarnih odnosih med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti v skladu z Lizbonsko pogodbo

2009-2014

Letno poročilo za leto 2013/2014

Publikacijo je izdal

Direktorat za odnose z nacionalnimi parlamenti,

Direktorica: Christine Verger

E-naslov: christine.verger@ep.europa.eu

Vodja oddelka za zakonodajni dialog: Patrizia Maria Prode

E-naslov: patrizia.prode@ep.europa.eu

Vodja oddelka za institucionalno sodelovanje: Francisco Juan Gómez Martos

E-naslov: francisco.gomezmartos@ep.europa.eu

Rokopis pripravil: Eschel Alpermann

E-naslov: eschel.alpermann@ep.europa.eu

LETNO POROČILO ZA LETO 2013/2014

KAZALO

Uvodna beseda

1. Uvod

2. Ključni dogodki in trendi na področju medparlamentarnega sodelovanja

2.1 Medparlamentarna konferenca o gospodarskem upravljanju EU

2.2 Rumeni karton za predlog ustanovitve Evropskega javnega tožilstva

2.3 Krepitev medparlamentarnega sodelovanja na področju skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) ter skupne varnostne in obrambne politike (SVOP)

2.4 Parlamenti EU v globalnem upravljanju

3. Institucionalno parlamentarno sodelovanje

3.1 Konferenca odborov parlamentov Evropske unije za evropske zadeve (COSAC)

3.2 Konferenca predsednikov parlamentov EU (EUSC)

3.3. Sodelovanje s parlamentarno skupščino Sveta Evrope (PACE)

4. Medparlamentarna srečanja

4.1 Medparlamentarne seje odborov – bolj osredotočene izmenjave med strokovnjaki

4.2 Dvostranski obiski – prožna in učinkovita formula

4.3 Videokonference – korak naprej

5. Mehanizem zgodnjega opozarjanja – Protokol št. 2 k Lizbonski pogodbi

6. Orodja za izmenjavo informacij in mreženje

6.1 Medparlamentarna izmenjava informacij o EU - IPEX

6.2 Evropski center za parlamentarne raziskave in dokumentacijo –ECPRD

7. Trendi v medparlamentarnih odnosih v letih 2009–2014

Priloge

Uvodna beseda

Parlamentarno obdobje se izteka, zato bi vam rada v tem zadnjem letnem poročilu predstavila razvoj na področju medparlamentarnega sodelovanja med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti v tem zakonodajnem obdobju. Po več kot dveh letih uspešnega sodelovanja med nami bo to zadnje poročilo, za katerega bova odgovorna kot podpredsednika, pristojna za odnose z nacionalnimi parlamenti v tem obdobju. To je tudi zadnje poročilo podpredsednika Martíneza, ki se bo upokojil po 22 letih službovanja v nacionalnem parlamentu, 15 letih v Evropskem parlamentu in več letih na medparlamentarnih funkcijah, kot so podpredsednik skupščine ZEU ter podpredsednik in predsednik parlamentarne skupščine Sveta Evrope. Povedano drugače, to je pravi trenutek, da ocenimo dosežke od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe do konca tega mandata in predamo odgovornost novoizvoljenemu Evropskemu parlamentu.

Medparlamentarno sodelovanje je od konvencije o prihodnosti Evrope doživelo veliko sprememb, še posebej pa se je okrepilo v zadnjih letih. To se odraža tudi v rekordnem številu medparlamentarnih sej odborov, organiziranih v prostorih Evropskega parlamenta, ki so v zadnjih štirih letih skupaj pritegnile več kot 1500 članov nacionalnih parlamentov, in v nedavni oživitvi skupnih sej odborov, ki jih organizira Evropski parlament skupaj s parlamentom predsedujoče države. Isto dokazujejo tudi povečano število primerjalnih zahtevkov, ki jih obravnava Evropski center za parlamentarne raziskave in dokumentacijo, večje sprejemanje omrežja IPEX kot ključne platforme za medparlamentarno izmenjavo v zadevah Evropske unije s strani nacionalnih parlamentov ter odločnost konference predsednikov nacionalnih parlamentov Evropske Unije (EUSC) pri vzpostavljanju dveh novih oblik posebnih medparlamentarnih konferenc.

V zadnjih dveh letih je konferenca predsednikov parlamentov (EUSC) postala pomembnejša zaradi vloge, ki je bila medparlamentarnemu sodelovanju dodeljena s členom 9 Protokola (št. 1) o vlogi nacionalnih parlamentov, in je utirala pot pri oblikovanju prihodnjih medparlamentarnih odnosov. Konferenca EUSC je po razpustitvi parlamentarne skupščine ZEU dosegla dogovore o vzpostavitvi dveh novih oblik medparlamentarnega nadzora na področju skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) ter skupne varnostne in obrambne politike (SVOP) ter o gospodarskem upravljanju v letih 2012 in 2013 kot protiutež težnji po medvladnem sprejemanju odločitev med državami članicami. Prve izvedbe teh novih medparlamentarnih konferenc obetajo višjo stopnjo parlamentarnega nadzora in demokratizacijo. Poleg konference COSAC in same konference EUSC ta „druga generacija“ medparlamentarnih forumov povezuje strokovnjake po njihovih strokovnih področjih. Takšni forumi, ki v ospredje postavljajo zadeve, o katerih se je doslej odločalo na evropski ravni čez noč in za zaprtimi vrati, ter o njih javno razpravljajo, lahko prispevajo k razvoju evropskega javnega prostora za politične razprave. Ne glede na pristojnosti Evropskega parlamenta še ni znano, ali lahko te medparlamentarne konference predstavljajo gibanje k večji demokratični odgovornosti in večjemu parlamentarnemu nadzoru politik EU.

V tem novem okviru se COSAC, ki je leta 2013 s srečanjem v Vilni obeležila svoje 50. zasedanje, sooča z nekaterimi resnimi izzivi. Do tega je deloma prišlo zaradi njene sestave – sestavljajo jo predvsem nespecializirani predstavniki iz odborov za evropske zadeve – in deloma zaradi njenega institucionaliziranega značaja in strogega poslovnika. Namesto da bi zagotovila dovolj prostora za medparlamentarno izmenjavo in razprave, kar je njen z zakonom določen namen, je konferenca COSAC postala predvsem forum, na katerem nacionalni in evropski izvršilni organi svoja stališča posredujejo poslancem parlamentov.

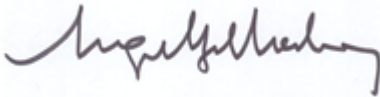
Predsedniki vlad, ministri, člani Evropske komisije in drugi predstavniki izvršilne veje oblasti zdaj predstavljajo skoraj dve tretjini govornikov. Poslanci parlamentov, ki pripravijo uvod v razpravo, pa na drugi strani predstavljajo samo 16 % osrednjih govornikov in so torej prej izjema kot pravilo. Vsaj na zadnjih srečanjih je delegacija Evropskega parlamenta uspela prepričati predsedniško trojko konference COSAC, da je povabila nekaj poslancev Evropskega parlamenta, ki so strokovnjaki na svojih področjih, da bi prispevali k razpravi. Tako so se razvile živahne medparlamentarne razprave, ki so ponazorile, kaj bi bilo mogoče doseči z nekaj volje.

Uvedba določb Protokola št. 2 k Lizbonski pogodbi o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti je prispevala k večji ozaveščenosti nacionalnih parlamentov o osnutkih zakonodaje EU v začetni fazi, čeprav so parlamenti/parlamentarni domovi svoje notranje predpise z namenom, da bi imeli koristi od mehanizma zgodnjega opozarjanja, spremenili na različne načine in različno uspešno. Majhno število samo dveh „rumenih kartonov“, s katerima so nacionalni parlamenti sprožili obvezni postopek ponovnega pregleda, določen v Protokolu št. 2, kaže, da nacionalni parlamenti niso onemogočali snovanja zakonodaje EU. Prav nasprotno, veliko število prispevkov nacionalnih parlamentov, ki obravnavajo vsebino osnutkov zakonodajnih aktov, v primerjavi z razmeroma majhnim številom obrazloženih mnenj, ki izražajo pomisleke v zvezi s subsidiarnostjo (približno v razmerju 4,5 proti 1), kaže na naraščajoče zanimanje za dejavno prispevanje k politični razpravi na ravni EU.

Medtem ko so se medparlamentarne seje odborov v zadnjih letih ukvarjale z zadevami v začetni fazi zakonodajnega postopka (zlasti z zadevami, povezanimi s sprejemanjem večletnega finančnega okvira, kot so pomembnejše reforme evropskih politik, na primer regionalne politike, kmetijstva in ribištva ter večletnih programov porabe), se je uporaba medparlamentarnih sej odborov za predzakonodajni dialog z nacionalnimi parlamenti v letu 2013 zmanjšala tudi zaradi manjšega števila zadevnih predlogov Komisije. Vendar Evropski parlament v predzakonodajnem dialogu med Komisijo in nacionalnimi parlamenti (tako imenovana Barrosova pobuda) ne sodeluje dejavno niti ga ne spremlja sistematično. Skupaj se je število srečanj strokovnjakov od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe povečalo na kar 58 medparlamentarnih sej odborov med letoma 2010 in 2014 ter šest skupnih parlamentarnih sej in pet skupnih sej odborov. Z leti so medparlamentarne seje odborov postale standardna oblika srečanj celotnih odborov z nacionalnimi parlamenti, vendar to ni izključilo drugih oblik, kot so vabila zgolj predsednikom odborov ali stalna vabila v nacionalne parlamente. Zahvaljujoč tehničnim pogojem, ki so zdaj zagotovljeni v Evropskem in nekaterih nacionalnih parlamentih, se bo še naprej razvijala uporaba videokonferenc, kar bo omogočilo še več sej po meri specifičnih potreb po izmenjavah med strokovnjaki, na primer med poročevalci.

Poleg poročanja o dejstvih in številkah v tem poročilu predstavljamo tudi nekaj trendov v medparlamentarnih odnosih, ki so se razvili v zadnjih letih, in sicer okrepljeno formalno sodelovanje nacionalnih parlamentov v institucionalni strukturi EU, razvoj več institucionaliziranih oblik sektorskega sodelovanja med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti ter potreba po razmisleku o vlogi in naravi konference COSAC kot foruma za medparlamentarno izmenjavo, trend zmanjševanja števila velikih zasedanj, ki se ukvarjajo s širokimi političnimi vprašanji, vendar imajo omejen neposreden vpliv na tekočo parlamentarno dejavnost, njegova zrcalna slika pa je vse večje število specializiranih sej o konkretnih politikah ali zakonodajnih osnutkih, in nazadnje oblikovanje prožnih in posebej prilagojenih oblik srečanj, ki so tehnično podprta z uporabo opreme za videokonference.

Evropski parlament se bo v naslednjem zakonodajnem obdobju soočal z novimi izzivi na področju medparlamentarnega sodelovanja, ki izvirajo iz vse bolj zaostrenih gospodarskih pogojev, rastoče mednarodne konkurence, geostrateške in politične nestanovitnosti ter povsod očitne otopelosti državljanov in razočaranja nad sedanjim procesom evropskega povezovanja. Zlasti v zvezi s tem zadnjim vprašanjem lahko parlamentarno sodelovanje pripomore k ponovni oživitvi evropskega projekta. Demokracije ni mogoče vsiliti od zgoraj, temveč lahko uspeva samo, če državljani sodelujejo v tem procesu in vse institucije – na vseh ravneh – svoje pravice in dolžnosti uresničujejo učinkovito in dosledno. V tem je zajeto načelo, da je treba parlamentarni nadzor in odgovornost izvajati na ravni, na kateri se sprejemajo odločitve. Napetostim in razhajanju mnenj se ne bo mogoče nikoli izogniti, toda najpomembnejša je volja za konstruktivno sodelovanje, da se te razlike presežejo, politika Evropske unije in njenih držav članic pa usmeri k temeljnim načelom Unije in njenim glavnim ciljem, kot so navedeni v členih 2 in 3 PEU.

Miguel Ángel Martínez
podpredsednik

Othmar Karas
podpredsednik

1. Uvod

Tretjič od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe vam predstavljamo letno poročilo o razvoju medparlamentarnih odnosov med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti. V nasprotju s predhodnimi poročili se letno poročilo za leto 2013/2014 ne osredotoča zgolj na dogodke v obdobju poročanja. Poleg tega opisuje dolgoročne trende in obete v medparlamentarnem sodelovanju. Ker se približujemo koncu tega zakonodajnega obdobja in minevajo štiri leta, odkar so stopile v veljavo nove določbe Lizbonske pogodbe o medparlamentarnem sodelovanju in vlogi nacionalnih parlamentov, je čas za analizo napredka pri izvajanju nove Pogodbe. V ta namen je letnemu poročilu dodano zadnje poglavje o trendih v medparlamentarnih odnosih v obdobju 2009–2014.

2. Ključni dogodki in trendi na področju medparlamentarnega sodelovanja

2.1 Medparlamentarna konferenca o gospodarskem upravljanju EU

Nedavne novosti v evropskem gospodarskem upravljanju, vključno s sprejetjem medvladne Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju (TSCG/„fiskalni pakt“) in več zakonodajnih ukrepov – tako imenovanih „šesterčka“ in „dvojnega svežnja“ – kot odziv na gospodarsko in finančno krizo, so občutno spremenile evropsko upravljanje. Obenem so te novosti sprožile vrsto pomislekov, zlasti o demokratični legitimnosti in odgovornosti. Čeprav je treba ti dve temeljni načeli zagotoviti na ravni, na kateri se sprejemajo in izvajajo odločitve, Evropski parlament že dolgo zastopa stališče, da medparlamentarno sodelovanje v zvezi s tem igra bistveno dopolnilno vlogo.¹ Evropski parlament je na pobudo odborov Evropskega parlamenta, ki sodelujejo na področju gospodarskega upravljanja, to so Odbor za ekonomske in monetarne zadeve (ECON), Odbor za proračun (BUDG) in Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve (EMPL), ter ob podpori konference predsednikov parlamentov EU za takšno srečanje februarja 2012 gostil medparlamentarno konferenco o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik.

Leto dni pozneje, januarja 2013, se je srečanje še razširilo in dobilo ime *Evropski parlamentarni teden o evropskem semestru*. Tri medparlamentarne seje odborov, organizirane v okviru tega tedna, so bile v smislu udeležbe najuspešnejše, saj je na njih skupaj sodelovalo 100 članov 33 parlamentarnih domov (iz 26 držav članic) in okrog 70 poslancev Evropskega parlamenta. Razprave so se osredotočale na evropski semester, demokracijo in subsidiarnost, učinek evropskega semestra na varčevalne ukrepe in obete za rast, boj proti brezposelnosti mladih, socialni učinek programov gospodarskega prilagajanja v državah članicah, ki se soočajo s finančnimi težavami, ter vlogo proračuna EU pri podpiranju uresničevanja ciljev držav članic v okviru evropskega semestra.

V pismu vsem predsednikom nacionalnih parlamentov po tem dogodku je predsednik Evropskega parlamenta Schulz poudaril, da so razprave v zelo konstruktivnem vzdušju in duhu pristnega sodelovanja udeležencem omogočile razpravljanje o različnih prednostnih nalogah in politikah v okviru semestra ter učenje iz izkušenj drug drugega pri izboljševanju in izvajanju teh prednostnih nalog in politik, kar krepi demokratično razsežnost evropskega semestra tako na nacionalni ravni kot na ravni EU.

¹ Glej resolucijo Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2011 o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik, preambula, odstavki E, F in J.

Medtem določbe fiskalnega pakta predvidevajo organizacijo medparlamentarne konference, „da bi razpravljali o proračunskih politikah in drugih zadevah, določenih s to pogodbo“.² Na konferenci predsednikov parlamentov v Nikoziji aprila 2013 je bil dosežen dogovor o izvajanju določb člena 13 Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji. To odpira nove možnosti parlamentarnega nadzora s pomočjo okrepljenega medparlamentarnega sodelovanja v okviru gospodarskega upravljanja. Vsako leto v jeseni je predvidena konferenca, ki jo v svojih prostorih organizira parlament države članice, ki predseduje Svetu. Drugo konferenco vsako leto skupaj organizirata Evropski parlament in parlament države članice, ki predseduje Svetu, v prostorih Evropskega parlamenta v Bruslju.

V skladu s tem dogovorom je bila prva konferenca iz člena 13 organizirana v Vilni 16. in 17. oktobra 2013. Poslanci so razpravljali o širokem naboru vprašanj s področja gospodarskega upravljanja, kot so: okvir za gospodarsko upravljanje po krizi, bančna unija in finančno povezovanje v EU ter proračunska konsolidacija in strukturne reforme v Evropi.

Drugo konferenco o gospodarskem upravljanju sta skupaj organizirala Evropski in grški parlament med 20. in 22. januarjem 2014 v prostorih Evropskega parlamenta v Bruslju. Konferenca je pritegnila rekordno število udeležencev. Okrog 150 članov nacionalnih parlamentov, 60 poslancev Evropskega parlamenta in še 100 uradnikov iz nacionalnih parlamentov je sodelovalo na tridnevnem dogodku, ki je ponudil priložnost za razprave o različnih temah, od *okrepljenega fiskalnega nadzora v Evropski monetarni uniji do demokratične legitimnosti programov gospodarskega prilagajanja*. Podobno kot v preteklih letih je konferenca zajemala več plenarnih zasedanj in vzporedne seje odborov za ekonomske in monetarne zadeve, za proračun in za zaposlovanje in socialne zadeve. Velja poudariti, da je bila v uradnem koledarju Evropskega parlamenta za leto 2014 uvedena novost, in sicer je v njem določen poseben teden za ta dogodek, označen kot „evropski parlamentarni teden“. Naslednja konferenca v skladu s členom 13 TSCG je predvidena za jesen 2014 in bo potekala v Rimu.

2.2 Rumeni karton za predlog ustanovitve Evropskega javnega tožilstva

Lizbonska pogodba je pogosto označena kot „pogodba parlamentov“, med drugim zato, ker njen Protokol št. 2 določa pravico nacionalnih parlamentov, da nadzirajo skladnost osnutkov zakonodaje EU z načelom subsidiarnosti. Leta 2012 je predlog Komisije prvič po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe sprožil tako imenovani postopek „rumenega kartona“, to je obvezen ponovni pregled s strani institucije, ki je predlog pripravila. Septembra 2012 se je Komisija odločila, da bo tako imenovani predlog „Monti II“ umaknila, vendar ne zato, ker ne bi bil skladen z načelom subsidiarnosti, marveč zato, ker je ugotovila, da najverjetneje v EP in Svetu ne bo dobila politične podpore, potrebne za njegovo sprejetje.

Leta 2013 je bil postopek obveznega ponovnega pregleda („rumeni karton“) sprožen drugič. V zvezi s predlogom uredbe Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva (EPPO) je prispelo trinajst obrazloženih mnenj nacionalnih parlamentov oziroma domov.³

Obrazložena mnenja so vsebovala številne pripombe k predlogu, med drugim, da Komisija ni zadostila bistvenim postopkovnim zahtevam, tj. da v obrazložitveni memorandum ni vključila

² Člen 13 Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji.

³ COM(2013)534. Ta obrazložena mnenja so predstavljala 18 od skupno 56 glasov, s čimer je bil presežen prag, določen za osnutke zakonodajnih aktov, ki spadajo na področje svobode, varnosti in pravice (na podlagi člena 76 PDEU).

podrobne izjave, in da ni zadostne utemeljitve dodane vrednosti ustanovitve Evropskega javnega tožilstva v primerjavi z delovanjem pravosodnih sistemov držav članic. V obrazloženih mnenjih je bilo prav tako navedeno, da bi „nacionalni model“ Evropskega javnega tožilstva nesorazmerno omejil sedanjo suverenost držav članic na področju kazenskega prava in da bi bilo smotrnejše, da bi okrepili obstoječe oblike sodelovanja, kot je OLAF, ali uvedli preventivne ukrepe glede uporabe evropskih sredstev.

V mesecu dni je Komisija izvedla analizo obrazloženih mnenj.⁴ V vsakem primeru posebej je ugotovila, da je predlog skladen z načelom subsidiarnosti. Zato je Komisija na splošno zaključila, da predloga ni potrebno umakniti ali spremeniti ter da se predlog ohrani. Kljub temu je dodala, da bo v zakonodajnem postopku upoštevala obrazložena mnenja. Evropski parlament je pred kratkim sprejel svoje stališče na prvi obravnavi na podlagi poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.⁵

2.3 Krepitev medparlamentarnega sodelovanja na področju skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) ter skupne varnostne in obrambne politike (SVOP)

Po sklepih konference predsednikov parlamentov EU v Varšavi leta 2012 je prva Medparlamentarna konferenca o skupni zunanji in varnostni politiki (SZVP) ter skupni varnostni in obrambni politiki (SVOP) potekala v Paphosu (Ciper). Na konferenci so bile določene metode dela za prihodnja srečanja, npr. velikost delegacij, udeležba Evropskega parlamenta pri organizaciji srečanj in pogostost srečanj.

Leta 2013 sta potekali druga in tretja konferenca SZVP/SVOP: konferenca v Dublinu od 24. do 25. marca, v organizaciji irskega parlamenta (*Houses of the Oireachtas*), se je osredotočala na preprečevanje konfliktov, celovit pristop na Afriškem rogu in mirovni proces na Bližnjem vzhodu, konferenca v Vilni od 4. do 6. septembra, v organizaciji litovskega parlamenta (*Seimas*), pa se je osredotočala na vzhodno partnerstvo, zasedanje Evropskega sveta decembra 2013 o obrambi in Sirijo.

V pripravi na obe konferenci je Evropski parlament tesno sodeloval s parlamentom predsedujoče države pri organizaciji konference (program in povabljeni govorniki), sestavljanju osnutka sklepov in delu v zvezi z revizijo sedanjega poslovnika.

Začasni odbor za revizijo v skladu z odločitvami konference predsednikov parlamentov EU in sklepi prve medparlamentarne konference zdaj izvaja začetni pregled praktične ureditve teh konferenc, da bi podal predloge v obravnavo konferenci predsednikov parlamentov, ki bo potekala v Rimu spomladi 2015. Glavni namen teh priporočil je prizadevanje za izboljšanje konference na podlagi njenega sedanjega poslovnika, na primer z zagotavljanjem bolj osredotočenih razprav, razvijanjem vzporednih delavnic in oblikovanjem krajših operativnih sklepov. Še vedno potekajo razprave o predlogih, ki gredo v smer razvoja konference v pravo parlamentarno skupščino. V skladu s sklepi konference predsednikov parlamentov EU v Stockholmu leta 2010 Evropski parlament ni naklonjen takšnim spremembam.

⁴ COM(2013) 851, sporočilo z dne 27. novembra 2013.

⁵ Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto na prvi obravnavi dne 25. februarja 2014, z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2014 Evropskega parlamenta in Sveta o prilagoditvi več pravnih aktov na področju pravosodja, ki urejajo uporabo regulativnega postopka s pregledom, členu 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije; P7_TC1-COD(2013)0220.

2.4 Parlamenti EU v globalnem upravljanju

V zadnjih desetletjih so vlade izoblikovale veliko število mednarodnih organizacij in neformalnih skupin. V številnih izmed njih vlade ali njihovi predstavniki sprejemajo odločitve ali politične usmeritve, ki vplivajo na življenje ljudi po vsem svetu. Globalno upravljanje ne sme biti prepuščeno samo vladam in diplomatom, temveč mora vključevati državljane in njihove izvoljene predstavnike. Poslanci parlamentov morajo sodelovati v tem procesu. Pred kratkim je bil sicer dosežen napredek in mnoge od teh organizacij imajo neke vrste parlamentarno razsežnost, vendar sedanje razmere še zdaleč niso zadovoljive.

Zato sta podpredsednika Evropskega parlamenta Miguel Angel Martínez in Othmar Karas, pristojna za odnose z nacionalnimi parlamenti, organizirala parlamentarni forum z naslovom „Parlamenti EU v globalnem upravljanju“. Dogodek je potekal 18. februarja 2014 v prostorih Evropskega parlamenta v Bruslju. Na njem je sodelovalo 28 članov nacionalnih parlamentov iz 16 parlamentarnih domov v 14 državah, osem poslancev Evropskega parlamenta, predstavniki institucij EU, mednarodnih organizacij in nevladnih organizacij.

Udeleženci konference so živahno razpravljali o vlogi parlamentov in demokraciji v dobi „globalne notranje politike“ in dejavnostih evropskih parlamentov v večnacionalnih organizacijah in na mednarodnih forumih ter predstavili globalne pobude in mreže, ki povezujejo poslance, ki obravnavajo iste teme.⁶

3. Institucionalno parlamentarno sodelovanje

3.1 Konferenca odborov parlamentov Evropske unije za evropske zadeve (COSAC)

Leta 2013 je COSAC, Konferenca odborov parlamentov EU za evropske zadeve, ki je bila ustanovljena leta 1989 v Parizu, v Vilni obeležila svoje 50. plenarno zasedanje. Njena posebnost je, da je edini medparlamentarni forum, ki je določen z Lizbonsko pogodbo (Protokol št. 1). Nacionalni parlament države članice, ki predseduje Svetu po sistemu rotacije, igra vodilno vlogo pri opredelitvi smeri in dela konference COSAC. Podpira ga predsedniška trojka, katere stalni član je Evropski parlament, deležen pa je tudi organizacijske podpore majhnega sekretariata, ki ga gosti Evropski parlament, vodi pa uslužbenec, napoten iz nacionalnega parlamenta („stalni član“).

Težnja k bolj sporazumnemu pristopu, ki je bil uveden v času poljskega predsedovanja konferenci COSAC leta 2011, se je v letu 2013 še utrdila. Evropski parlament je v času irskega in litovskega predsedovanja znatno prispeval k delu konference COSAC. Na plenarnih zasedanjih v Dublinu in Vilni je imelo več poslancev Evropskega parlamenta dejavno vlogo. Irski Oireachtas in litovski Seimas sta povabila štiri poslance Evropskega parlamenta, naj nagovorijo udeležence 49. in 50. plenarnega zasedanja konference COSAC kot glavni govorniki, enega poslanca EP pa kot prvega odgovarjajočega. Njihovi govori in odgovori na vprašanja prisotnih so prispevali k oblikovanju resnično evropske in medparlamentarne razprave o temah, kot so razvojna politika, evropske volitve v letu 2014, demokratična legitimnost v EU, izvajanje strategije Evropa 2020 ter politika širitve in sosedska politika. Poleg tega so bili v sestavo delegacij Evropskega parlamenta v Dublinu in

⁶ Vsi dokumenti srečanja in splošne informacije so na voljo na spletni strani konference <http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/pid/1983>.

Vilni vključeni člani več odborov EP, kar je spodbudilo prispevke evropskih poslancev, specializiranih za teme na dnevnem redu.

Z zadovoljstvom lahko ugotovimo tudi, da so drugi parlamenti brez zadržkov sodelovali v razpravah v okviru konference COSAC in prispevali k njihovi živahnosti. Z glavnimi govorniki iz nacionalnih parlamentov in Evropskega parlamenta se je jasno krepila medparlamentarna narava razprav na zasedanjih COSAC. Poleg tega je to, da je bil na zasedanje v Vilni povabljen nekdanji predsednik Evropskega parlamenta Pat Cox, ki je ponazoril pomen parlamentarne diplomacije Evropskega parlamenta na primeru svoje misije v Ukrajini, dalo medparlamentarni izmenjavi dodatno razsežnost.

Oba parlamenta predsedujočih držav sta si uspešno prizadevala za inovacije in osvežitev oblike zasedanj COSAC, med drugim z uvedbo okrogle mize, oblikovanjem foruma za mlade državljane, ki predstavljajo manjšinske skupine, in načrtovanjem (dobro obiskanih in živahnih) neformalnih srečanj v času kosila na temi parlamentarnih praks selektivnega nadzora EU ter vloge nacionalnih parlamentov pri oblikovanju in nadziranju sprejemanja evropskih odločitev. Litovsko predsedstvo je poleg običajnega zasedanja COSAC organiziralo še vrsto povezanih spremljevalnih dogodkov, kot sta „parlamentarni forum Baltskega morja“ in prvi „forum COSAC za ženske“ v zgodovini, kar bi lahko predstavljalo možnost, ki jo velja raziskati v prihodnje.

Pred plenarnimi zasedanji COSAC običajno potekajo srečanja glavnih političnih skupin, ki jim predsedujeta ali sopedresdujeta sopedresdujoča delegaciji Evropskega parlamenta. Litovsko predsedstvo je prvič zahtevalo, da se delegati konference COSAC iz nacionalnih parlamentov za srečanje registrirajo ter pri tem podajo tudi svojo politično pripadnost, kar je izjemno olajšalo organizacijo sestankov skupin in povečalo udeležbo. V zapisnikih s 50. zasedanja konference COSAC je bila prvič zabeležena pripadnost govornikov politični skupini, kar je prispevalo k politizaciji same konference.

Na zasedanjih konference COSAC in v polletnih poročilih je v letu 2013 postalo očitno, da številne nacionalne parlamente moti njihova nezadostna vključenost v evropske zadeve, vključno z nezadostnimi pristojnostmi za nadzor njihovih vlad. Ti parlamenti pritiskajo, da bi v večji meri sodelovali v evropskem postopku odločanja, zlasti v zakonodajnem postopku, s spremembami Pogodb ali brez. Zato je morala delegacija Evropskega parlamenta kot predstavnik institucije EU vedno znova vztrajati, da je treba spoštovati Pogodbi EU. Ko je šlo za sprejemanje prispevkov in sklepov, je morala nacionalne parlamente opozoriti tudi na to, da je Evropski parlament prav tako član konference COSAC in da morajo sprejeta besedila zato spoštovati vlogo in pristojnosti Evropskega parlamenta kot institucije EU. Na mestih, kjer ta pristop ni bil uspešen, se je morala delegacija EP omejiti od sprejetih odločitev s tem, da je poudarila, da zavrača kakršno koli tolmačenje predlogov iz prispevka, ki bi presegalo črko ali duh Pogodb ter sedanje ravnotežje med institucijami nacionalnih parlamentov in Evropskega parlamenta.

3.2 Konferenca predsednikov parlamentov EU (EUSC)

EUSC je usmerjevalni organ medparlamentarnega sodelovanja, srečuje pa se vsako leto spomladi v državi, ki je v drugem semestru predhodnega leta predsedovala Svetu EU. Pred EUSC poteka pripravljalni sestanek generalnih sekretarjev sodelujočih držav.⁷

Na konferenci predsednikov parlamentov EU, ki je potekala v Nikoziji od 21. do 23. aprila 2013 in na kateri je dejavno sodeloval predsednik Martin Schulz, je bil dosežen dogovor o načinih izvajanja člena 13 Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji (→ 2.1).

Med razpravo o vlogi nacionalnih parlamentov EU in Evropskega parlamenta pri krepitevi demokracije in spoštovanja človekovih pravic v tretjih državah so predsedniki parlamentov poudarili, da bi vzajemno partnerstvo in pomoč med kolegi lahko pripomogla k vzpostavitvi dobro delujočih parlamentov, za katere bi bili značilni vzajemno medsebojno spoštovanje, enako in učinkovito zastopanje, preglednost, odgovornost in učinkovitost tako na nacionalni kot na mednarodni ravni. Predsedniki parlamentov so spodbujali nacionalne parlamente in Evropski parlament, naj si prizadevajo za delovanje na tem področju, vključno s tehnično pomočjo, izmenjavo in programi tesnega sodelovanja.

Predsedniki parlamentov so razpravljali tudi o tem, kako bi državljane približali Evropski uniji, in sklenili, da bi morali parlamenti spodbujati razprave o zadevah EU (tako na nacionalni kot na medparlamentarni ravni) in da bi moralo medparlamentarno sodelovanje vključevati izmenjavo informacij o zagotavljanju nadaljnjih spodbud za osveščanje državljanov o njihovih pravicah in temah EU na splošno. Posebej so poudarili potrebo po spodbujanju državljanov, naj uresničujejo svojo volilno pravico, in po zagotavljanju, da sta pomen odločitev, ki se sprejemajo na ravni EU, in njihov vpliv na življenje državljanov slednjim povsem jasna, da se spodbudi njihova udeležba na volitvah v Evropski parlament.

V zvezi z vprašanjem o tem, kaj lahko parlamenti naredijo za krepitev socialne kohezije v času varčevalnih ukrepov, so predsedniki parlamentov poudarili, da morajo parlamenti v Evropski uniji zagotoviti, da izvajanje evropskega semestra poteka na demokratičen in pregleden način, pri čemer se spoštuje načelo demokratične odgovornosti. Poleg tega bi morali parlamenti tesno sodelovati pri oblikovanju in izvajanju okvira za korenitejše gospodarske in socialne reforme na nacionalni ravni.

Predsedniki so podprli tudi okrepljena prizadevanja in sredstva za spodbujanje platforme IPEX (→ 6.1) kot glavnega tehničnega instrumenta za izmenjavo informacij med parlamenti EU in evropskimi institucijami o vprašanjih, povezanih z EU. Sprejeli so predlog, da bi moral IPEX poleg obstoječe spletne strani za konferenco predsednikov parlamentov objavljati dokumente prihodnjih medparlamentarnih konferenc (→ 2.1 in 2.3).

3.3. Sodelovanje s parlamentarno skupščino Sveta Evrope (PACE)

Sporazum med Evropskim parlamentom in parlamentarno skupščino Sveta Evrope, ki je bil podpisan leta 2007, ti dve instituciji obvezuje k prizadevanju za boljše sodelovanje in usklajevanje dejavnosti. Obe instituciji sta ustrezno spremenili svoja poslovnik, s čimer sta poseben poudarek namenili učinkovitim delovnim odnosom med pristojnima odboroma na obeh

⁷ Vsa dokumentacija, povezana z EUSC in pripravljalnimi sestanki generalnih sekretarjev, je na voljo na spletni strani IPEX .

straneh. Tudi konferenca predsednikov Evropskega parlamenta si je redno izmenjevala informacije s predsedniškim odborom PACE, da bi preverila stanje odnosov in pregledala področja, ki bi jih bilo mogoče izboljšati. Tako imenovano skupno neformalno telo predstavnikov odborov EP in PACE se je dogovorilo glede postopka sodelovanja Evropskega parlamenta pri imenovanju sodnikov Evropskega sodišča za človekove pravice.

Vendar je bilo večkrat omenjeno, da se duh sporazumov in izjav preveč poredko izvaja v obliki konkretnih ukrepov. Zlasti spremljanje uresničevanja temeljnih pravic prinaša tveganje vzpostavitve vzporednih struktur in standardov v obeh skupščinah. Pristop Evropske unije k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic odpira veliko priložnost, da se sčasoma odpravi tveganje za poglobljanje tekmovalnosti z nasprotnim učinkom od zelenega.

Nestrinjanje znotraj Sveta ministrov EU je še dodatno odložilo pristop Evropske unije k Evropski konvenciji o človekovih pravicah. Upamo lahko, da bo dosežen v letu 2014. V tem primeru bo pristop predstavljal priložnost za tesnejše sodelovanje med Evropskim parlamentom in Svetom Evrope tako na politični kot na upravni ravni. Na srečanju med konferenco predsednikov in odborom predsednikov političnih skupin parlamentarne skupščine dne 9. januarja 2014 je bila poudarjena potreba po večjem dopolnjevanju in boljših sinergijah med obema institucijama v zadevah skupnega pomena. Predsednik Schulz se je v svojem govoru na zimskem zasedanju parlamentarne skupščine 2014 zavzel za poglobljeno in trajno sodelovanje, zlasti na področju opazovanja volitev.

4. Medparlamentarna srečanja

4.1 Medparlamentarna srečanja – bolj osredotočene izmenjave med strokovnjaki

V zadnjih letih so bile razvite tri glavne oblike medparlamentarnih srečanj, da bi zagotovili forume za izmenjavo informacij in stališč o izbranih temah. Medparlamentarne seje odborov (ICM) so srečanja, organizirana na pobudo enega ali več odborov Evropskega parlamenta s pomočjo Direktorata za odnose z nacionalnimi parlamenti. Na njih se sestajajo člani specializiranih odborov Evropskega parlamenta in ustreznih odborov nacionalnih parlamentov. Teh sej se ne sme zamenjevati s skupnimi sejami odborov (JCM) ali skupnimi parlamentarnimi sejami (JPM), ki jih skupaj organizirata Evropski parlament in parlament države, ki predseduje Svetu EU. Skupne parlamentarne seje (JPM) so srečanja v zvezi s širokimi političnimi temami, medtem ko so skupne seje odborov (JCM) srečanja med sektorskimi odbori EP in odbori nacionalnih parlamentov, ki zajemajo predvsem politična področja, na katerih ima EU zakonodajne pristojnosti po rednem zakonodajnem postopku.

V letu 2013 je bilo organiziranih 17 medparlamentarnih sej odborov in delavnic. To je najvišje število medparlamentarnih sej odborov doslej, na njih pa je sodelovalo 14 stalnih in posebnih odborov Evropskega parlamenta. Skupaj je na njih sodelovalo 374 članov nacionalnih parlamentov (in še 9 iz držav, ki niso članice EU) ter 396 poslancev Evropskega parlamenta. Obravnavali so različne teme, od *prostega gibanja državljanov do evropskega semestra za usklajevanje gospodarskih politik* (za katero so združili moči trije odbori EP, ki jih to najbolj zadeva), *skupnega evropskega prodajnega prava in prihodnosti evropske obrambe*. Poleg tega je Odbor za industrijo, raziskave in energetiko skupaj z ustreznim litovskim odborom gostil skupno sejo odborov na temo *Notranji energetski trg EU za 21. stoletje*, kar je bila ena najpomembnejših prednostnih nalog litovskega predsedovanja. Te seje se je udeležilo 32 članov nacionalnih parlamentov (in še štirje iz držav, ki niso članice EU).

Poleg evropskega parlamentarnega tedna (→ 2.1) je bilo najuspešnejše posamično medparlamentarno srečanje v smislu udeležbe medparlamentarna seja Odbora za pravne zadeve in Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve z naslovom „Oblikovanje območja svobode, varnosti in pravice: Stanje v zvezi s policijskim in pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah“, ki se je je udeležilo 35 članov iz 21 nacionalnih parlamentov (26 parlamentarnih domov), vključno s Hrvaško in Norveško. Vendar uspeha ni mogoče meriti samo glede na številke, saj so nekatera srečanja, organizirana v letu 2013, podobno kot v prejšnjih letih namenoma potekala v obliki srečanj, na katerih so sodelovali izključno predsedniki, da bi omogočili bolj osredotočeno razpravo.

V primerjavi z letom 2012 so se medparlamentarne seje odborov po vsebini odmaknile od tem, povezanih z zakonodajnim programom odborov Parlamenta, in med drugim obravnavale širša vprašanja, kot so „Ali je državljanom EU omogočeno prosto gibanje?“, „Skladnost politike za razvoj: kako lahko sodelujejo Evropski parlament in nacionalni parlamenti“, „Odziv žensk na krizo“ in „Prihodnost evropske obrambe“. Vendar so se srečanja na temo konkretnih zakonodajnih predlogov nadaljevala (npr. o uravnoveženi zastopanosti spolov v upravnih odborih družb, skupnem evropskem prodajnem pravu in Europolu).

V letu 2013 so se razvili novi elementi medparlamentarnih sej odborov, kot so seje o enaki in učinkoviti uporabi zakonodaje EU (o okolju), izvajanju strateškega okvira EU in akcijskega načrta (o človekovih pravicah in demokraciji) ter parlamentarnem nadzoru izdatkov. Z javno medparlamentarno razpravo o gospodarskem upravljanju kot dopolnilu medvladnega postopka odločanja za zaprtimi vrati se je v letu 2013 (in 2014) nadaljeval še en novejši element. Če se bo ta trend nadaljeval, se lahko v prihodnosti razvije nova oblika medparlamentarnega prizorišča – forum za parlamentarni nadzor, vpogled v način izvajanja zakonodaje EU na terenu in forum za javno izpostavljanje tem na evropski ravni, o katerih vlade odločajo čez noč. Če povzamemo: temelj za večjo demokratično odgovornost in nadzor.

4.2 Dvostranski obiski – prožna in učinkovita formula

Dvostranski obiski ponujajo priložnost za bolj neformalen in osredotočen dialog o pobudah parlamenta/parlamentarnega doma na obisku. Evropski parlament nudi logistično podporo z zagotavljanjem sejnih sob in tolmačenja ter krije stroške za delovna kosila v svojih prostorih.

Kot v preteklih letih so bili dvostranski obiski tudi leta 2013 razmeroma pogosti, pri čemer je bil najbolj dejaven parlament Velike Britanije (oba domova). Možnosti dvostranskih obiskov verjetno niso bile v celoti izkoriščene, saj je to pomembno vrsto medparlamentarnega sodelovanja uporabilo samo 19 parlamentarnih domov (vključno z Nordijskim svetom). To je toliko bolj presenetljivo, ker imajo poslanci nacionalnih parlamentov na takšnih srečanjih možnost, da sami določijo dnevni red in vodijo razprave s ključnimi akterji v Evropskem parlamentu o zadevah, ki jih zanimajo. Leta 2013 se je povečalo število dvostranskih obiskov na ravni uslužbencev, in sicer na 13, to možnost pa je izkoristilo sedem parlamentarnih domov za namene notranjega poklicnega usposabljanja. Celoten pregled 43 dvostranskih obiskov v letu 2013, v katerih je sodelovalo 124 poslancev in 167 uslužbencev nacionalnih parlamentov, je na voljo v Prilogi III.

4.3 Videokonference: korak naprej

Videokonference ponujajo veliko možnosti za medparlamentarno sodelovanje. V zadnjih nekaj letih so službe Evropskega parlamenta razvile tehnično rešitev, ki omogoča videokonference z odlično kakovostjo slike in zvoka ter tolmačenjem v več jezikov.

Od leta 2013 je ta tehnologija na voljo kot stalna storitev v Evropskem parlamentu, njen uradni začetek delovanja pa so spremljale različne promocijske dejavnosti. Septembra 2013 so bili uradniki za evropske zadeve iz nacionalnih parlamentov lahko priča zmogljivostim nove tehnologije med večjezično videokonferenco, ki je potekala v živo med Evropskim parlamentom v Bruslju, litovskim parlamentom v Vilni in portugalskim parlamentom v Lizboni. Evropski parlament je nacionalnim parlamentom ponudil tudi možnost, da se prek videokonference pridružijo eni izmed njegovih rednih medparlamentarnih sej, in si bo za to prizadeval tudi v prihodnosti, kadar bo le mogoče.

Iz praktičnih razlogov ima novi sistem še vedno določene omejitve, na primer glede števila sejnih sob v Evropskem parlamentu, ki so opremljene s to tehnologijo, števila kanalov za tolmačenje, ki so na voljo udeležencem, ali najvišjega tedenskega števila takšnih videokonferenc s tolmačenjem, ki jih je mogoče prirediti v Evropskem parlamentu. Poleg tega je pomembno poudariti, da je mogoče videokonferenco z nacionalnim parlamentom vzpostaviti samo, če oprema, ki jo uporablja nacionalni parlament, ustreza enakim tehničnim standardom kot sistem EP. Izkušnje kažejo, da je zelo pomembno izvesti tehnično preverjanje na administrativni ravni, preden se podrobneje načrtuje videokonferenca z nacionalnim parlamentom.

Jeseni 2013 so službe Evropskega parlamenta zato začele izvajati tehnično študijo med nacionalnimi parlamenti, da bi zbrale posodobljene podatke o njihovi videokonferenčni opremi. V začetku leta 2014 so bili rezultati posredovani vsem nacionalnim parlamentom, kar bi lahko olajšalo organizacijo videokonferenc v prihodnosti.

5. Mehanizem zgodnjega opozarjanja – Protokol št. 2 k Lizbonski pogodbi

Ena najpomembnejših novosti zadnjih let v pravni strukturi EU je izvajanje Protokola št. 2 k Lizbonski pogodbi. Protokol daje nacionalnim parlamentom pravico, da pregledujejo osnutke zakonodajnih aktov EU, ki niso v izključni pristojnosti Evropske unije, in nasprotujejo njihovem sprejetju, če menijo, da osnutki niso skladni z načelom subsidiarnosti. Protokol predvideva postopek obveznega ponovnega pregleda zakonodajnega predloga s strani institucije, ki je predlog pripravila – običajno je to Komisija – če prejeta obrazložena mnenja presegajo določene pragove.⁸ Predvidena sta dva postopka, ki sta neuradno znana kot „rumeni“ in „oranžni“ karton (pri slednjem so obveznosti strožje).

Ta „mehanizem zgodnjega opozarjanja“ je povzročil spremembe v metodah dela Evropskega parlamenta, vključno s spremembami njegovega poslovnika. Nacionalni parlamenti pa so na drugi strani to priložnost za preverjanje uporabili ne le za vidike v zvezi z načelom subsidiarnosti, temveč tudi pri vrsti drugih vprašanj, vključno z vsebino zakonodajnih predlogov. To se odraža v dejstvu, da je od 1546 pritožb, ki so jih podali nacionalni parlamenti od začetka veljavnosti Protokola do konca decembra 2013 (v zvezi s skupaj 439 zakonodajnimi akti, ki so bili predloženi v preverjanje nacionalnim parlamentom), samo 276

⁸ Predlogu nasprotuje tretjina nacionalnih parlamentov oz. četrtnina nacionalnih parlamentov, v kolikor gre za zadeve na področju notranjih zadev in pravosodja.

obrazloženih mnenj, to je pritožb, ki nasprotujejo sprejetju zakonodajnega akta na podlagi domnevne kršitve načela subsidiarnosti. Preostalih 1270 dokumentov opredeljujemo kot prispevke, saj obravnavajo vsa mogoča druga vprašanja.

V letu 2013 je bilo poslanih 87 obrazloženih mnenj v zvezi s 115 osnutki zakonodajnih aktov, ki so bili predloženi v pregled parlamentom. Nacionalni parlamenti so poleg tega poslali še 226 prispevkov. To je primerljivo z 71 obrazloženimi mnenji in 221 prispevki, ki so bili oddani leta 2012 v zvezi z 79 osnutki zakonodajnih aktov, ki so tega leta sodili na področje uporabe Protokola št. 2. Med obema letoma je torej opazen relativen trend manjšega upadanja, čeprav je v absolutnih številkah leta 2013 prispelo več obrazloženih mnenj in prispevkov kot leta 2012.

6. Orodja za izmenjavo informacij in mreženje

6.1 Medparlamentarna izmenjava informacij o EU - IPEX

Platforma za medparlamentarno izmenjavo informacij o EU (IPEX) je bila vzpostavljena na podlagi priporočila konference predsednikov parlamentov EU v Rimu leta 2000 in odprta na konferenci predsednikov parlamentov EU v Københavnu leta 2006. Od takrat so k njej s prenosom podatkov v zvezi z zadevami EU prispevali nacionalni parlamenti EU, Evropski parlament in države kandidatke. Nova spletna stran je začela delovati 1. julija 2011, po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe decembra 2009, da bi bila kos prihodnjim izzivom.

V letu 2013 so bili razviti novi elementi platforme IPEX: na strani EUSC sta bili oblikovani dve novi podstrani za arhiviranje vseh dokumentov, povezanih z novimi medparlamentarnimi konferencami, ki so jih določili na konferenci predsednikov parlamentov EU v Varšavi leta 2012 in v Nikoziji leta 2013.

V zadnjih dveh letih je bila platforma IPEX prilagojena za prejetje dokumentov prek nove platforme Evropske komisije za komuniciranje, imenovane eTrustEx. Ta nova platforma je začela v celoti delovati konec avgusta 2013 in IPEX je bil skupaj z nacionalnimi parlamenti prvi prejemnik dokumentov, ki jih je Evropska komisija poslala prek te nove in zavarovane komunikacijske poti. Oktobra 2013 je Evropska komisija zadostila zahtevi platforme IPEX po prejemanju tudi vseh tistih dokumentov, ki jih je prej pošiljala izključno Svetu; Evropski parlament tako zdaj neposredno prejema tudi te dokumente. IPEX je med sodelujoče parlamente vključil tudi Hrvaško in hrvaščina je ob pristopu te države 1. julija 2013 postala 24. jezik, v katerem je mogoče uporabljati to spletno stran.

Ko so konec oktobra 2013 nacionalni parlamenti z obrazloženimi mnenji sprožili drugi „rumeni karton“, je bilo to hitro ugotovljeno, med drugim tudi zato, ker so bila obrazložena mnenja, ki so jih izdali nacionalni parlamenti, pravočasno prenesena na IPEX. Še en dejavnik, ki je prispeval k temu, pa je bila dostopnost prevodov zadevnih dokumentov v angleški jezik. Ta značilnost postaja vse bolj razširjena.

V letu 2013 se je število novic o dogodkih in temah, povezanih z zadevami EU, ki so jih v razdelku „NOVICE“ na spletni strani objavljali nacionalni parlamenti, povečalo, kar je pripomoglo tudi k izmenjavi informacij, ki niso povezane zgolj s parlamentarnim nadzorom.

6.2 Evropski center za parlamentarne raziskave in dokumentacijo –ECPRD

Leta 2013 je bilo v ECPRD, ki ga skupaj vodita Evropski parlament in parlamentarna skupščina Sveta Evrope, vključenih 65 parlamentarnih domov iz 53 držav in evropskih institucij (vključno z 41 parlamentarnimi domovi v državah članicah EU). 119 dopisnikov in namestnikov dopisnikov v tej mreži zastopa svoje parlamente in prispeva h glavni dejavnosti ECPRD, to je intenzivni izmenjavi informacij in najboljših praks.

Mreži je bilo predloženih 254 zahtevkov, ki so sprožili 6328 odgovorov, to je v obeh primerih manj kot leta 2012. Ta upad je mogoče z veliko verjetnostjo razložiti z dejstvom, da so v instituciji, ki podaja največ zahtevkov, nemškem *Bundestagu*, potekale volitve, zato ni predložil običajne količine zahtevkov.

Evropski parlament je odgovoril v 33 primerih, kar je manj kot v primeru drugih parlamentov zaradi dejstva, da se EP odziva samo na zahteve o parlamentarnih praksah in postopkih. Pomembnejše je, da je Evropski parlament s članstvom v mreži pridobil in je leta 2013 oddal osem zahtevkov na zahtevo različnih služb Parlamenta. Dva sta bila povezana s prihajajočimi evropskimi volitvami in sta zadevala posebna vprašanja v zvezi s koncem mandata poslancev Evropskega parlamenta. Eden izmed zahtevkov je zadeval podatke o imenih poslank v Evropi in znatno prispeval k organizaciji letnega vrha Globalnega foruma „Ženske v parlamentih“ (WIP) 2013, ki je potekal v Evropskem parlamentu novembra 2013. Z drugimi zahtevki, kot sta zahtevka o potovalnih agencijah in o zunanjih odnosih parlamentov, so se zbirali primerjalni podatki za tekoče projekte v upravi Evropskega parlamenta. Evropski parlament je v izboljšave in nadaljnji razvoj spletne strani ECPRD znova vložil znatna proračunska sredstva.

Rezultati in dosežki zadnjih let kažejo, da je ECPRD resnična zgodba o uspehu medparlamentarnega sodelovanja na ravni uprav in parlamentov. Podatkov, ki se razširjajo prek te mreže, drugje praktično ni mogoče najti. Seminarji strokovnjakov v parlamentu, ki se običajno težko sestanejo z ustreznimi strokovnjaki drugih ustanov, ponujajo prostor za izmenjavo najboljših praks. Model ECPRD je vir navdiha za podobne projekte v svetu, zlasti v Afriki in Latinski Ameriki.

7. Trendi v medparlamentarnih odnosih v letih 2009–2014

Razvoj dogodkov v odnosih med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti so v zadnjih petih letih spodbudile institucionalne in pravne spremembe, ki jih je prinesla Lizbonska pogodba, vključno z razširjenim obsegom pristojnosti Evropske unije, izoblikovalo pa ga je okolje, ki ga je zaznamovala mednarodna gospodarska in monetarna kriza. Zlasti kriza je spodbudila pomembne pravne in druge novosti na ravni EU. Vendar mnoge od njih sprožajo resne pomisleke glede stopnje zaščitenosti načel, ki zadevajo parlamentarni sistem, kot sta načeli odgovornosti in preglednosti. Natančneje, novi mehanizmi, ki so bili oblikovani na ravni EU na pobudo izvršilnih organov (na primer evropski mehanizem za stabilnost (ESM)), v znatni meri marginalizirajo vlogo parlamentov, vključno z Evropskim.

V tem okolju so pogosto očitne napetosti med nacionalnimi parlamenti in organi EU, vključno z Evropskim parlamentom, saj je veliko nacionalnih parlamentov globoko zaskrbljenih (kar sicer ne velja za vse), ker zaznavajo izgubo svoje tradicionalne vloge kot izraza demokratične volje ljudi. Kljub temu neugodnemu gospodarskemu, socialnemu in

političnemu ozadju so se medparlamentarni odnosi še naprej razvijali z namenom, da bi se parlamenti soočili s starimi in novimi izzivi, okrepili zmožnosti vsakega posamičnega parlamenta in vseh skupaj, da pozovejo na odgovornost izvršilno oblast, povečali preglednost, spodbudili dialog in najboljše prakse ter si prizadevali za zgladitev razlik. Prepoznati je mogoče vsaj sedem trendov, ki so opisani v nadaljevanju.

Prvi trend se nanaša na okrepljeno formalno vključenost nacionalnih parlamentov v institucionalno strukturo EU. Člen 12 PEU jasno določa, da nacionalni parlamenti dejavno prispevajo k dobremu delovanju Unije. To načelo je utemeljeno v Protokolu št. 2 k Lizbonski pogodbi, ki nacionalne parlamente pooblašča za pregledovanje osnutkov zakonodajnih aktov EU, ki niso v izključni pristojnosti Unije. Vendar se Protokol kljub dejstvu, da je odprl novo pot za sodelovanje nacionalnih parlamentov z organi EU tudi v drugih zadevah poleg načela subsidiarnosti⁹, ni mogel izogniti kritikam. Kritiki zlasti trdijo, da obdobje za parlamentarni pregled (osem tednov), ki je zagotovljeno v skladu s Protokolom, ne zadostuje in da so odgovori Komisije preveč posplošeni in podani z veliko zamudo. Predmet kritike je bilo tudi dejstvo, da so nacionalni parlamenti prek Protokola doslej sprožili samo dva primera obveznega ponovnega pregleda („rumena kartona“).

Sklepamo lahko, da nacionalni parlamenti kljub prizadevanjem, bodisi prek COSAC ali neformalnih srečanj bodisi z intenzivnim neformalnim usklajevanjem prek predstavnikov svojih uprav v Evropskem parlamentu, še niso uspeli vzpostaviti učinkovitih oblik medsebojnega sodelovanja na podlagi Protokola št. 2. Majhno število rumenih kartonov pa si je mogoče razlagati tudi kot dokaz strožjega spoštovanja načela subsidiarnosti s strani Evropske komisije. Tretja možna razlaga za nizko število rumenih kartonov je dejstvo, da vsi parlamenti ne zavzamejo enakega stališča o posameznem predlogu zakonodajnega ukrepa. Posebej zanimivo je opažanje, da se lahko celo mnjeni domov v istem parlamentu o tem, ali predlog spoštuje načelo subsidiarnosti, razhajata. Vloga Evropskega parlamenta je bila doslej povečini razmišljujoče narave, saj se izvajanje Protokola nanaša predvsem na Evropsko komisijo, ki je običajno institucija, ki je pripravila predlog. Vendar resolucija Parlamenta, sprejeta na plenarnem zasedanju dne 4. februarja 2014, izrecno obravnava temo subsidiarnosti in navaja nekatere glavne kritike, ki so bile izražene v zvezi z delovanjem Protokola.¹⁰

Drugi trend na področju medparlamentarnih odnosov v zadnjih petih letih je, da se je o medparlamentarnih konferencah odločalo s političnim dogovorom na konferenci predsednikov parlamentov EU (EUSC). Znan primer je konferenca o skupni zunanji in varnostni politiki in skupni varnostni in obrambni politiki (SZVP/SVOP), ki jo je ustanovila konferenca EUSC na svojem zasedanju v Varšavi aprila 2012. Po navedbah opazovalcev se medparlamentarna konferenca o SZVP in SVOP vse bolj spreminja v medparlamentarno platformo za nadzor zunanje, varnostne in obrambne politike EU ob hkratnem izogibanju oblikovanju novih struktur ali skupščin. Ker se je redno udeležuje več kot 100 poslancev nacionalnih parlamentov in 16-članska delegacija poslancev Evropskega parlamenta, konferenca zagotavlja edinstveno priložnost za medparlamentarno razpravo z visoko predstavnico EU za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednico Komisije o ključnih zunanjepolitičnih vprašanjih EU. Pred kratkim je konferenca EUSC v Nikoziji aprila 2013

⁹ To izhaja iz dejstva, da skoraj 80 % pisnih pritožb nacionalnih parlamentov v zvezi z osnutki zakonodajnih aktov, ki spadajo na področje uporabe Protokola št. 2, ne izpodbija veljavnosti teh osnutkov v smislu načela subsidiarnosti.

¹⁰ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 4. februarja 2014 o ustreznosti predpisov, subsidiarnosti in sorazmernosti v EU – 19. poročilo o boljši pripravi zakonodaje za leto 2011 (2013/2077(INI)), točke 21–30.

dosegla dogovor o ustanovitvi konference na podlagi člena 13 TSCG in o splošnih načelih, ki urejajo njeno organizacijo. Oba medparlamentarna foruma, ustanovljena s pomočjo EUSC, na eni strani odražata razširjene dejavnosti na ravni EU v zvezi z zadevami, ki so se tradicionalno urejale na nacionalni ravni, na drugi pa skrb parlamentov za to, da bi sodelovali pri zagotavljanju odgovornosti in izvajanju nadzora nad temi dejavnostmi, ki jih večinoma vodi izvršilna oblast.

Tretji trend je, da se načini medparlamentarnega sodelovanja določajo s Pogodbama. To je očitno pri vključitvi člena 88 PDEU o nadzoru Europolu. To je v nasprotju s tradicionalnimi razmerami, ko so se medparlamentarna srečanja večinoma organizirala brez sklicevanja na pravne akte, s pomembno izjemo konference COSAC, ki jo ureja člen 10 Protokola št. 1 k Pogodbi. Omembe vredno je tudi, da ti načini medparlamentarnega sodelovanja dobivajo trajnejšo in bolj redno obliko ter pogosto zahtevajo razprave med različnimi parlamenti o področju in načinih njihove uporabe. Sprejetje uredbe o parlamentarnem nadzoru Europolu po rednem zakonodajnem postopku posebej določa člen 88 PDEU. Na konferenci predsednikov parlamentov EU v Stockholmu leta 2010 in v Bruslju leta 2011 so se predsedniki parlamentov dogovorili, da bi moral nadzor nad Europolom vršiti medparlamentarni organ, v okviru katerega bi se redno srečevali predstavniki nacionalnih parlamentov in Evropskega parlamenta. Odbor Evropskega parlamenta za državljanske svoboščine (LIBE) je bil takrat pooblaščen za organiziranje rednih srečanj o Europolu z ustreznimi odbori nacionalnih parlamentov. V skladu s tem je odbor LIBE od leta 2010 dalje organiziral letne medparlamentarne seje odborov, zadnje o določbah v zvezi s parlamentarnim nadzorom dejavnosti Europolu dne 14. novembra 2013. O tej zadevi se, skupaj z drugimi določbami predloga o Europolu, trenutno pogajata Parlament in Svet po sprejetju stališča Parlamenta na prvi obravnavi dne 25. februarja 2014. Pred dosego dogovora s Svetom je treba omeniti, da gre za prvo področje medparlamentarnega sodelovanja, ki bo urejeno z zakonodajo EU. Intenzivno sodelovanje EUSC na teh področjih kaže tudi, da bo ta organ še naprej pomemben forum za razprave o vprašanih, kot sta demokratična odgovornost in upravljanje, ter pospeševalec nadaljnjega razvoja na področju medparlamentarnih odnosov. Na srečanju aprila 2014 v Vilni je EUSC ponovno obravnaval medparlamentarno sodelovanje v območju svobode, varnosti in pravice ter opozoril na svojo željo, da bi sodeloval na področju parlamentarnega nadzora Europolu ter ocenjevanju dejavnosti Eurojusta.

Četrty trend zadeva dejstvo, da se pomen nekaterih oblik medparlamentarnega sodelovanja zmanjšuje. Zlasti število skupnih parlamentarnih sej (JPM) in skupnih sej odborov (JCM) se je znatno zmanjševalo do točke, ko v letu 2012 ni bila organizirana nobena skupna parlamentarna seja (v primerjavi z dvema sejama letno v preteklosti). Ta trend delno odraža določene pomembne organizacijske težave, ki zmanjšujejo zanimanje za te seje, delno pa dejstvo, da imajo – zlasti skupne parlamentarne seje – omejen neposreden vpliv na tekoče parlamentarne dejavnosti in so primernejše za bolj splošne razprave.¹¹

Peti in s tem povezani trend je, da je potreben določen razmislek o prihodnosti nekaterih obstoječih forumov za medparlamentarne odnose. COSAC je organ, ki ga lahko v tem smislu navedemo kot značilen primer. Jeseni 2013 je obeležil svoje 50. polletno srečanje. Čeprav naj bi bil COSAC po svoji z zakonom določeni vlogi telo „za izmenjavo informacij in najboljših praks med parlamenti Evropske unije, zlasti glede praktičnih vidikov parlamentarnega nadzora“¹², so v razpravah na srečanjih COSAC v zadnjih petih prevladovali nacionalni in

¹¹ Opozoriti velja, da so bile skupne parlamentarne seje uvedene po zavrnitvi osnutka evropske ustave kot sredstvo za krepitev razprave o evropskem povezovanju.

¹² Poslovnik Konference odborov parlamentov Evropske unije za evropske zadeve, člen 5.2.

evropski izvršilni organi. Ti so predstavljali okrog 60 % glavnih govornikov. Nasprotno pa je s parlamentarnega področja prišlo manj kot 30 % govornikov.¹³ Na vseh devetih srečanjih COSAC od švedskega (2009) do litovskega predsedovanja (2013) je bilo samo 16 % razprav čisto medparlamentarne narave, medtem ko so bili pri 63 % razprav izbrani samo glavni govorniki iz izvršilnih organov (evropskih ali nacionalnih), člani parlamentov pa vanje niso bili vključeni. Zato se je treba vprašati, ali je izmenjava podatkov in najboljših praks med parlamenti, ki jo zagovarja Evropski parlament, še vedno osrednji namen delovanja konference COSAC v zadnjem času. Kljub temu se zdi, da je za številne nacionalne parlamente dialog z izvršilno oblastjo Evropske unije bistven del dejavnosti COSAC.

Udeležba poslancev Evropskega parlamenta iz posebnih odborov na konferenci COSAC ni razrešila osnovne težave, ki izhaja iz njene temeljne sestave kot konference članov parlamentarnih odborov za evropske zadeve s splošnim pristopom, ki se v svojih prispevkih bolj osredotočajo na institucionalne zadeve kot na (posamezne, specializirane) politike. V tem smislu je mogoče ugotoviti, da se razprave med poslanci Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov o konkretnih političnih področjih večinoma odvijajo zunaj okvira COSAC. Ob upoštevanju navedenega je mogoče opaziti trend, da se cilj oblikovanja medparlamentarnega prostora za razpravo, vsaj na pomembnih konkretnih področjih zakonodajnih ukrepov, trenutno uresničuje predvsem prek ločenih specializiranih forumov in ne prek konference COSAC.

Šesti trend je, da nekatere druge oblike sodelovanja postajajo vse številčnejše in pomembnejše, kar pomeni odstopanje od prejšnjih dveh trendov. V skladu s priporočili usmerjevalne skupine Evropskega parlamenta za odnose z nacionalnimi parlamenti zlasti vztrajno narašča število medparlamentarnih sej odborov.¹⁴ Skupaj je bilo od leta 2009 organiziranih približno 60 medparlamentarnih sej odborov o velikem številu vprašanj. Poleg tega, zopet v skladu s priporočili usmerjevalne skupine, odbori zdaj šest mesecev vnaprej preučujejo predvidene medparlamentarne seje odborov in pošiljajo svoje predloge v potrditev najprej konferenci predsednikov odborov in nazadnje konferenci predsednikov.¹⁵ Nato se objavi koledar vseh medparlamentarnih dogodkov in razpošlje vsem nacionalnim parlamentom. Cilj celotnega postopka predhodne obravnave in potrjevanja načrtovanih medparlamentarnih sej odborov je boljše usklajevanje medparlamentarnih dejavnosti in preprečevanje prekrivanja. V ta namen koledar vključuje tudi medparlamentarne dejavnosti parlamenta predsedujoče države.¹⁶ Vendar je treba opozoriti, da med odbori Evropskega parlamenta na področju medparlamentarnih sej odborov prihaja do občutnih razlik. Medtem ko na primer določeni odbori organizirajo eno ali več sej ICM letno, drugi v zadnjih petih letih niso organizirali nobene medparlamentarne seje odborov. Še več, kljub splošni naklonjenosti medparlamentarnim sejam odborov podatki iz vprašalnikov in notranjih študij o teh sejah kažejo tudi na potrebo po stalnem razmišljanju o obliki, vsebini in časovnem razporedu sej.

¹³ 21 članov Evropske komisije, vključno s predsednikom Barroso (dvakrat) in podpredsednikom Šefčovičem (desetkrat), predsednik Evropskega sveta Herman Van Rompuy (enkrat), visoki predstavnik za Bosno in Hercegovino (enkrat), dva uradnika EU, šest predsednikov vlad, 18 nacionalnih ministrov in en nacionalni uradnik; 10 sedanjih poslancev Evropskega parlamenta in dva nekdanja predsednika EP ter 11 sedanjih poslancev nacionalnih parlamentov. Preostali govorniki so bili trije mladi državljani, pet predstavnikov univerz, inštitutov in fundacij ter dva predstavnika podjetij (skupaj 10 govornikov ali 12 %).

¹⁴ Usmerjevalna skupina za odnose z nacionalnimi parlamenti: „Priporočila konferenci predsednikov“, priporočilo 3.

¹⁵ Glej prejšnjo opombo, priporočilo 1.

¹⁶ Pregled medparlamentarnih dejavnosti parlamentov predsedujočih držav je na voljo na spletni strani: www.IPEX.eu.

Velja na primer, da pristop „enotnega modela za vse“, ki je bil glede medparlamentarnih sej odborov v veljavi doslej, morda ne služi več najboljše interesom posameznih odborov. V zadnjih letih je bila pomembna novost v zvezi s tem organizacija srečanj, na katerih sodelujejo samo predsedniki. Nekateri odbori, kot sta Odbor za ekonomske in monetarne zadeve in Odbor za zunanje zadeve, so organizirali takšne seje z namenom bolj osredotočenih razprav. Pravzaprav se zdi, da je prihodnost medparlamentarnih sej odborov v prehodu na bolj raznolike oblike v skladu s potrebami in cilji posameznega organizacijskega odbora.

Zadnji trend, ki ga je mogoče opaziti, se nanaša na naraščajoči pomen tehnologije na področju medparlamentarnih odnosov. Videokonference, na primer, se postopoma uveljavljajo kot način izvajanja medparlamentarnih sej, saj ponujajo znatne prednosti v smislu stroškov in časa potovanja. Poleg tega je bil popolnoma spremenjen IPEX – zdaj je na voljo v vseh 24 uradnih jezikih EU in ponuja zanesljivo in hitro platformo za izmenjavo informacij. Povezovanje tehnologije s tradicionalnimi in novimi načini za vzdrževanje medparlamentarnih odnosov je med drugim očitno v zvezi s forumi, kot so konferenca predsednikov parlamentov EU, konferenca o SZVP/SVOP in konferenca na podlagi člena 13 Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji, za katere ima IPEX posebne strani, kjer so objavljeni vsi zadevni dokumenti. Poleg tega je IPEX koristen pripomoček za izvajanje Protokola št. 2, saj služi kot glavna platforma za razpoložljive informacije o različnih fazah parlamentarnega nadzora v posamičnih parlamentarnih domovih EU skupaj z ustreznimi dokumenti, vključno z obrazloženimi mnenji in prispevki. Tudi kar zadeva ECPRD je tehnologija prinesla znatne izboljšave. Po zaslugi finančnega vložka Evropskega parlamenta je postala spletna stran ECPRD osrednja platforma za izmenjavo in hrambo primerjalnih podatkov o parlamentarnih praksah. Elektronski potek dela pripomore k tekoči organizaciji prenosov zahtevkov in odgovorov, vsi sodelujoči v mreži pa so ga v celoti sprejeli. Zmogljiv iskalnik omogoča boljše izkoriščanje podatkovne zbirke znanja, da se prihrani čas, prepreči podvajanje dela in nazadnje doseže optimalen dostop do informacij. Vsi ti primeri kažejo potencial tehnologije za lajšanje številnih vidikov medparlamentarnega sodelovanja.

PRILOGA K LETNEMU POROČILU 2013

- I. Srečanja COSAC – teme in glavni govorniki**
- II. Medparlamentarne seje odborov in druga medparlamentarna srečanja**
- III. Dvostranski obiski (vključno z videokonferencami)**
- IV. Podatki o mehanizmu zgodnjega opozarjanja**
- V. Evropski center za parlamentarne raziskave in dokumentacijo (ECPRD): seznam primerjalnih zahtev EP in seznam seminarjev in rednih sej**

PRILOGA I – Srečanja COSAC – teme in glavni govorniki

DOGODEK	TEME	GLAVNI GOVORNIKI/RAZPRAVLJAVCI
Srečanje predsednikov konference COSAC, 27. – 28. januar 2013, Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Prednostne naloge irskega predsedstva Svetu Evropske unije • Prihodnost Evrope: na poti k pravi ekonomski in monetarni uniji 	<ul style="list-style-type: none"> • Brendan HOWLIN, minister za javno porabo in reforme • Maroš ŠEFČOVIČ, podpredsednik Evropske komisije, pristojen za medinstitucionalne odnose in upravne zadeve
49. zasedanje COSAC (plenarno zasedanje), 23. – 25. junij 2013 Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Pregled stanja in pogled v prihodnost • Prihodnost evropskega povezovanja • Uresničevanje zavez o razvoju • Evropska prihodnost za mlade državljane • Politika širitve in sosedska politika – ohranitev zagona 	<ul style="list-style-type: none"> • Enda KENNY, predsednik vlade Irske • Herman DE CROO, nekdanji predsednik poslanske zbornice Belgije, in Brendan HALLIGAN, predsednik inštituta za mednarodne in evropske zadeve • Razprava, v kateri so sodelovali dr. Mo IBRAHIM, predsednik fundacije Mo Ibrahim, Michèle STRIFFLER, podpredsednica odbora za razvoj pri Evropskem parlamentu, in Barry ANDREWS, izvršni direktor, GOAL • Ruairi QUINN, minister za izobraževanje ter znanje in veščine, in prispevki treh mladih Evropejk: Nevine ÖZTOP (Turčija), Rachel CREEVY (Irska), Mariette HERFORT (Madžarska) • Valentin INZKO, visoki predstavnik za Bosno in Hercegovino, in Erwan FOUÉRE, višji raziskovalec, Center za evropske politične študije, Bruselj, prvi odgovarjajoči: Miguel Ángel MARTÍNEZ, podpredsednik Evropskega parlamenta
Srečanje predsednikov konference COSAC, 7. – 8. julij 2013 Vilna	<ul style="list-style-type: none"> • Prednostne naloge litovskega predsedstva Svetu Evropske unije • Na poti k politični in ekonomski uniji: nadaljnji koraki 	<ul style="list-style-type: none"> • Linas LINKEVIČIUS, minister za zunanje zadeve Republike Litve • Maroš ŠEFČOVIČ, podpredsednik Evropske komisije, pristojen za medinstitucionalne odnose in upravne zadeve

<p>50. zasedanje COSAC (plenarno zasedanje), 27. – 29. oktober 2013 Vilna</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Trenutno stanje v litovskem predsedstvu Svetu Evropske unije • Jubilejno 50. zasedanje konference COSAC – prispevek konference COSAC h krepitvi medparlamentarnega sodelovanja v Evropski uniji • Evropske volitve 2014: platforma za razpravo o prihodnosti EU z njenimi državljani • Parlamentarna diplomacija – EP–Ukrajina – študija primera • Izvajanje strategije Evropa 2020 • Demokratična legitimnost v EU in vloga parlamentov EU • Digitalna agenda: izzivi in obeti, Kibernetska varnost – koristi za podjetja 	<ul style="list-style-type: none"> • Algirdas BUTKEVIČIUS, predsednik vlade Republike Litve • Laurent FABIUS, minister za zunanje zadeve Republike Francije • Pat COX, nekdanji predsednik Evropskega parlamenta, in Andrew DUFF, član Odbora za ustavne zadeve Evropskega parlamenta in poročevalec o praktičnih izboljšavah za izvedbo evropskih volitev leta 2014 • Pat COX, nekdanji predsednik Evropskega parlamenta • Maroš ŠEFČOVIČ, podpredsednik Evropske komisije, pristojen za medinstitucionalne odnose in upravne zadeve, in Pervenche BERÈS, predsednica Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve Evropskega parlamenta • Eva KJER HANSEN, predsednica odbora za evropske zadeve v danskem parlamentu (Folketing), Dominic HANNIGAN, predsednik skupnega odbora za evropske zadeve obeh domov irskega parlamenta (Oireachtas), in Hans-Gert PÖTTERING, nekdanji predsednik Evropskega parlamenta in poslanec Evropskega parlamenta • Rudolf Peter ROY, vodja oddelka za varnostno politiko in sankcije pri Evropski službi za zunanje delovanje, in Ilja LAURS, izvršni direktor podjetja GetJar, dobitnik nagrade za managerja leta 2011, ki jo podeljuje združenje European Business Press (EBP)
---	--	---

PRILOGA II

Medparlamentarne seje odborov EP z nacionalnimi parlamenti v Bruslju in druga medparlamentarna srečanja (*) Statistični podatki za leto 2013

(*) razen če je navedeno drugače, so vsi dogodki medparlamentarne seje odborov

<u>Odbor</u>	<u>Dogodek</u>	<u>Datum</u>	<u>Nacionalni parlamenti</u>			<u>EP</u>
			<u>Št. članov parlamenta</u>	<u>Št. nacionalnih parlamentov</u>	<u>Št. parlamentarnih domov</u>	<u>Št. poslancev EP</u>
JURI	<u>Delavnica</u> na temo: Civilno pravo in pravosodje: „Ali je državljanom EU omogočeno prosto gibanje?“	23. januar	8	7	7	8
ECON/BUDG/EMPL	Parlamentarni teden v okviru evropskega semestra	28.–30. januar	100	26	33	70
AFET/SEDE	<u>Izmenjava mnenj</u> z ministroma za zunanje zadeve Carlom Bildtom in Radoslawom Sikorskim: Evropski globalni strategiji naproti	21. februar	15	12	13	35
FEMM	Medparlamentarna seja odborov o odzivih žensk na krizo	7. marec	14 + 2 TR	13 + TR	16	20
ENVI	Medparlamentarna seja odborov - Zakaj uporaba okoljske zakonodaje EU ni enaka in učinkovita?	26. marec	27 + 1 HR	16 + 1 HR	20 + 1 HR	27
DEVE	Medparlamentarna seja odborov – Usklajenost politik za razvoj: kako lahko Evropski parlament in nacionalni parlamenti sodelujejo?	23. april	28 + 1 HR + 2 NO	1 +1NO	18 +1HR +1NO	8
AFET/SEDE	<u>Izmenjava mnenj</u> o prihodnosti evropske obrambe – vidik Nata in konferenca o razumevanju političnega islama – pogled od znotraj	6.–7. maj	7	7	6	39
CRIM	Medparlamentarna seja odborov – Boj proti organiziranemu kriminalu, korupciji in pranju denarja	7. maj	19 + 4 HR + 2 NO	12 + HR + NO	12 + HR + NO	12
JURI/FEMM	<u>Izmenjava mnenj</u> o zagotavljanju uravnotežene zastopanosti spolov med neizvršnimi direktorji družb, ki kotirajo na borzi	19. junij	12 + 1 HR	9 + 1 HR	10 + 1 HR	8

**Medparlamentarne seje odborov EP z nacionalnimi parlamenti v Bruslju
in druga medparlamentarna srečanja (*)
Statistični podatki za leto 2013**

(*) razen če je navedeno drugače, so vsi dogodki medparlamentarne seje odborov

<u>Odbor</u>	<u>Dogodek</u>	<u>Datum</u>	<u>Nacionalni parlamenti</u>			<u>EP</u>
			<u>Št. članov parlamenta</u>	<u>Št. nacionalnih parlamentov</u>	<u>Št. parlamentarnih domov</u>	<u>Št. poslancev EP</u>
LIBE/JURI	Medparlamentarna seja odborov – Oblikovanje območja svobode, varnosti in pravice: stanje na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah	20. junij	32 + 1 HR + 3 NO	19 + HR + NO	24 + HR + NO	28
JURI	<u>Delavnica o predlogu za skupno evropsko prodajno pravo: pot naprej</u>	10. julij	7	6	6	6
ECON	<u>Izmenjava mnenj</u> Evropski semester v letu 2013	17. september	14	12	12	20
AFET/DROI	Medparlamentarna seja odborov – Izvajanje strateškega okvira EU za človekove pravice in demokracijo	25. september	19	12	13	18
AFET/SEDE	<u>Seja, odprta za predsednike zadevnih nacionalnih odborov držav EU – Prihodnost evropske obrambe</u>	5. november	14	10	9	25
CONT	Medparlamentarna seja odborov – Boljši porabi sredstev naproti: modeli parlamentarnega nadzora izdatkov	14. november	18	13	13	8
LIBE	<u>Seja, odprta za predsednike zadevnih nacionalnih odborov držav EU – Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju kazenskega pregona in usposabljanja (Europol) in razveljavitev sklepov 2009/371/PNZ in 2005/681/PNZ</u>	14. november	7	6	6	43
REGI	Medparlamentarna seja odborov – Produktivne naložbe za rast in kohezijo prek izboljšanih sinergij na lokalni, nacionalni in evropski ravni za uresničevanje strategije Evropa 2020	27. november	25	15	15	21
ITRE	<u>Skupna seja odborov – Notranji energetski trg EU za 21. stoletje</u>	17. december	30 + 3 NO + 1 TR + 2 XK	16 +NO+TR+XK	18 +NO+TR+XK	60
SKUPAJ	18 medparlamentarnih srečanj		404 + 23			

**Medparlamentarne seje odborov EP z nacionalnimi parlamenti
in druga medparlamentarna srečanja (*) v Bruslju
Statistični podatki za leto 2014**

(*) razen če je navedeno drugače, so vsi dogodki medparlamentarne seje odborov

<u>Odbor</u>	<u>Dogodek</u>	<u>Datum</u>	<u>Nacionalni parlamenti</u>			<u>EP</u>
			<u>Št. članov parlamenta</u>	<u>Št. nacionalnih parlamentov</u>	<u>Št. parlamentarnih domov</u>	<u>Št. poslancev EP</u>
ECON/BUDG/EMPL	<u>Evropski parlamentarni teden</u> Medparlamentarna konferenca o gospodarskem upravljanju Evropske unije (člen 13 Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji) Evropski semester v letih 2013 in 2014	20.–22. januar	136	28	41	58
	<u>Parlamentarni forum,</u> ki sta mu predsedovala Miguel Angel Martínez in Othmar Karas, podpredsednika Evropskega parlamenta „Parlamenti držav članic EU v globalnem upravljanju“	18. februar	28	15	16	8
FEMM	Medparlamentarna seja odborov – Preprečevanje nasilja nad ženskami: izziv za vse	5. marec	34	20	22	8
LIBE	<u>Skupna seja odborov</u> – Prihodnje prednostne naloge na področju državljanjskih svoboščin, pravosodja in notranjih zadev	19. marec	37 +1 AL + 2 XK + 2 ME + 1 TR	24 + AL + XK + ME + TR	19 + AL + XK + ME + TR	60
<u>SKUPAJ</u>	<u>4 medparlamentarna srečanja</u>		<u>235 + 6</u>			

PRILOGA III

GD predsedstvo – Odnosi z nacionalnimi parlamenti			
Oddelek za zakonodajni dialog – Oddelek za institucionalno sodelovanje			
Dvostranski obiski v letu 2013			
<u>Datum</u>	<u>Država/ parlamentarni dom</u>	<u>Odbor/drugo</u>	<u>Vrsta obiska</u>
<u>JANUAR/FEBRUAR</u>			
22. januar	UK - House of Lords	Obisk pododbora C (Evropska služba za zunanje delovanje) v Bruslju	Delovni obisk članov
23. januar	UK - House of Lords	Pododbor D – preiskava o energetiki	Delovni obisk članov
28. januar	UK – IE	Odbor za evropske zadeve parlamentarne skupščine Združenega kraljestva in Irske	Delovni obisk članov
30. januar	UK - House of Lords	Pododbora E in F – preiskava o Protokolu 36	Delovni obisk članov
31. januar	UK - House of Commons	Ožji odbor za javno upravo	Delovni obisk članov
<u>MAREC/APRIL</u>			
4.–5. marec	FI - Eduskunta	Delegacija glavnega odbora finskega parlamenta	Delovni obisk članov
4.–5. marec	LT- Seimas	Odbor za evropske zadeve in odbor za zunanje zadeve	BUDG, ECON, ITRE, AFET, IMCO
7.–8. marec	LT- Seimas	Obisk pred prevzemom predsedstva	AGRI, ENVI, REGI, EMPL
18.–19. marec	LT- Seimas	Obisk pred prevzemom predsedstva	ECON, BUDG
9. april	FR - Assemblée Nationale	Člani odbora za evropske zadeve	Delovni obisk članov
22. april	IE - Oireachtas	Delegacija skupnega odbora za zunanje zadeve in trgovino	Delovni obisk članov
<u>MAJ/JUNIJ</u>			
13. maj	UK - House of Commons	Odbor za evropski nadzor	Delovni obisk članov
14.–16. maj	EE - Riigikogu	Delegacija uradnikov	Študijski obisk
27. maj	NL - Tweede Kamer	Odbor za zdravstvo	Člani odbora ENVI
30. maj	UK - House of Commons	Delegacija uradnikov	Študijski obisk
25. junij	UK - House of Commons	Ožji odbor za prevoz	Delovni obisk članov
26. junij	Nordijski svet	Odbor za socialno varnost	Delovni obisk članov
27. junij	UK - House of Commons	Delegacija uradnikov	ENVI, ITRE
<u>JULIJ/AVGUST</u>			

SEPTEMBER/OKTOBER			
24. september	PL - Senat	Predsedniki in člani 14 odborov	ITRE in LIBE
24.–25. september	SE - Riksdag	Delegacija uradnikov	Srečanja z uradniki odborov EP
25.–26. september	LV - Saeima	Predsednik parlamenta, generalni direktor in drugi	Priprave na latvijsko predsedstvo
26. september	NL - Tweede Kamer	Študijski obisk	Delovno kosilo s poslanci EP
2. oktober	UK - House of Lords	Odbor za EU – gospodarske in finančne zadeve	Delovni obisk članov
2. oktober	RO – Poslanska zbornica	Predsednik poslanske zbornice	Srečanje s poslancem EP Hannesom Swobodo
14. oktober	NL - Tweede Kamer	Pomočniki odbora	Srečanje s poslanko EP Marietje Schaake in uradniki
14. oktober	Nordijski svet	Delegacija	Delovni obisk članov
15. oktober	IT - Senato della Repubblica	Delegacija senatorjev	Delovni obisk članov
17. oktober	FR - Assemblée Nationale	Člani odbora za evropske zadeve	Delovni obisk članov o endokrinih motilcih
17. oktober	UK - House of Commons	Odbor za okolje, hrano in podeželje	Študijski obisk uradnikov
17. oktober	UK - House of Lords	Pododbori A, B in E	Delovni obisk članov
30. oktober	FR - Sénat		LIBE, FEMM
NOVEMBER/DECEMBER			
4. november	UK - House of Lords	Odbor za EU – pododbor za zunanje zadeve	Delovni obisk članov
4.–5. november	DK - Folketing	Delegacija uradnikov	Študijski obisk
4.–5. november	SE - Riksdag	Oddelek za usklajevanje z EU	Delovni obisk uradnikov
7. november	UK - House of Commons	Odbor za velške zadeve	Delovni obisk članov
12. november	UK - House of Lords	Pododbor za notranji trg, infrastrukturo in zaposlovanje	Delovni obisk članov
13. november	UK - House of Commons in UK - House of Lords	Enota za nadzor in knjižnica ter odbor za ekonomske zadeve zgornjega doma	Študijski obisk uradnikov
25. november	EE - Riigikogu	Odbor za evropske zadeve	Delovni obisk članov
27. november	Nordijski svet	Predsedstvo nordijskega sveta	Delovni obisk članov
26. november	NL - Tweede Kamer	Upravljalci človeških virov	Voden obisk EP
2. december	AT – parlament	Oddelek za evropske zadeve	Študijski obisk uradnikov
3. december	DK - Folketing	Delegacija uradnikov	Seje odborov
4. december	ES - Cortes	Odbor za evropske zadeve, zunanje zadeve in ekonomske zadeve	Delovni obisk članov

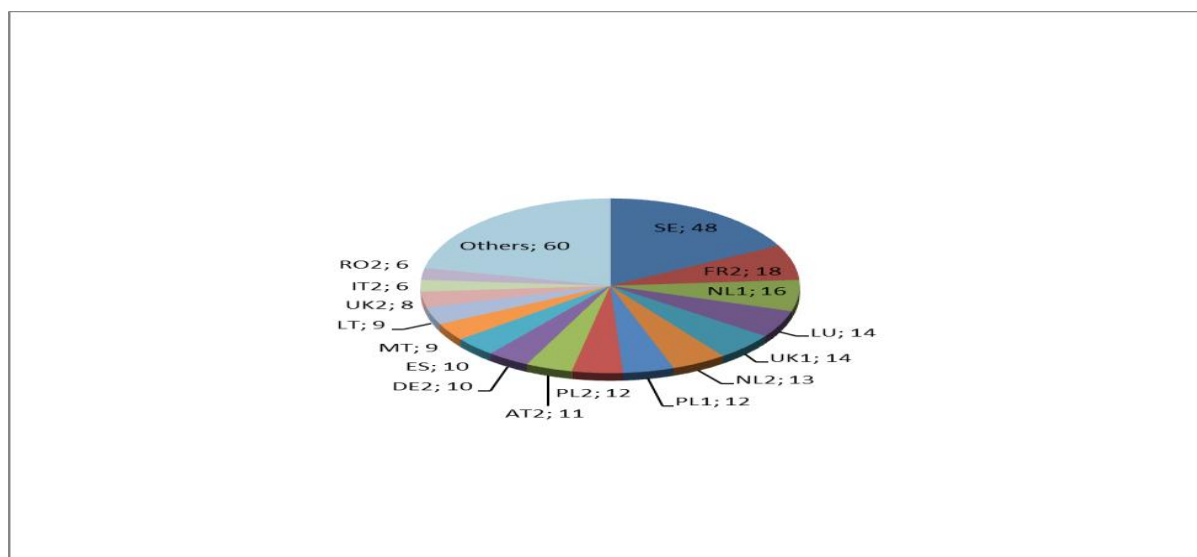
**SEZNAM OKRAJŠAV
NACIONALNIH PARLAMENTOV/POSLANSKIH ZBORNIC,
UPORABLJENIH V PRILOGI IV**

AT1	Avstrija	Nationalrat	IT1	Italija	Camera dei Deputati
AT2	Avstrija	Bundesrat	IT2	Italija	Senato della Repubblica
BE1	Belgija	Chambre des Représentants	LV	Latvija	Saeima
BE2	Belgija	Sénat	LT	Litva	Seimas
BG	Bolgarija	Narodno sabranie	LU	Luksemburg	Chambre des Députés
CY	Ciper	Vouli ton Antiprosopon	MT	Malta	Kamra tad-Deputati
CZ1	Češka republika	Poslanecká sněmovna	NL1	Nizozemska	Tweede Kamer
CZ2	Češka republika	Senát	NL2	Nizozemska	Eerste Kamer
HR	Hrvaška	Hrvatski Sabor	PL1	Poljska	Sejm
DK	Danska	Folketinget	PL2	Poljska	Senat
EE	Estonija	Riigikogu	PT	Portugalska	Assembleia da República
FI	Finska	Eduskunta	RO1	Romunija	Camera Deputaţilor
FR1	Francija	Assemblée nationale	RO2	Romunija	Senatul
FR2	Francija	Sénat	SK	Slovaška republika	Národná rada
DE1	Nemčija	Bundestag	SI1	Slovenija	Državni zbor
DE2	Nemčija	Bundesrat	SI2	Slovenija	Državni svet
EL	Grčija	Vouli ton Ellinon	ES	Španija	Congreso de los Diputados
HU	Madžarska	Országgyűlés	ES	Španija	Senado
IE1	Irska	Dáil Éireann	SE	Švedska	Riksdagen
IE2	Irska	Seanad Éireann	UK1	Združeno kraljestvo	House of Commons
			UK2	Združeno kraljestvo	House of Lords

PRILOGA IV

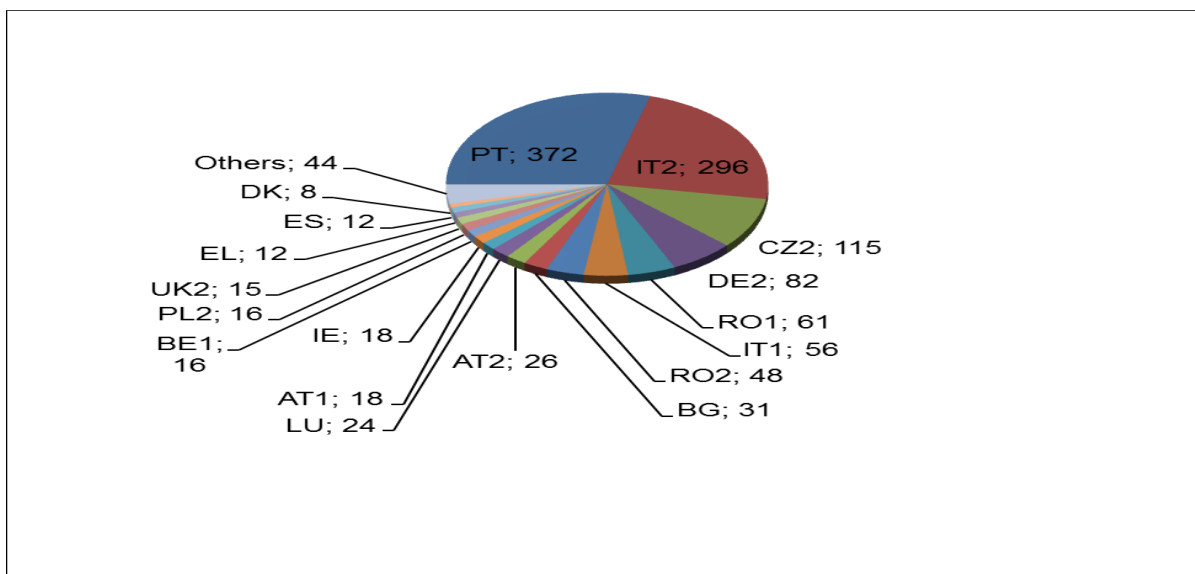
Podatki o mehanizmu zgodnjega opozarjanja

Obrazložena mnenja po parlamentarnih domovih (2010–2013)¹⁷

¹⁷ Parlamenti/parlamentarni domovi, ki so posredovali pet ali manj obrazloženih mnenj in so zajeti pod „drugo“: 5 obrazloženih mnenj: CY, IT1; 4 obrazložena mnenja: DK, RO1; 3 obrazložena mnenja: BE1, CZ1, CZ2, DE1, EL, FI, PT, SK; 2 obrazloženi mnenji: AT1, BE2, BG, IE*, IE1, LV; 1 obrazloženo mnenje: EE, FR1, HU, IE2, NL*, SI1; obrazložena mnenja niso bila podana: HR, SI2 (*= oba doma skupaj).

Prispevki po parlamentarnih domovih (2010–2013)¹⁸

¹⁸ Parlamenti/parlamentarni domovi, ki so posredovali pet ali manj prispevkov in so zajeti pod „drugo“: 5 prispevkov: PL1; 4 prispevki: CY, CZ1, EE, LT, UK1; 3 prispevki: FR2, NL2; 2 prispevka: FI, FR1, MT, NL1; 1 prispevek: BE2; DE1, HU, LV, SE; prispevki niso bili podani: HR, SI1, SI2, SK.

PRILOGA V

Evropski center za parlamentarne raziskave in dokumentacijo

A. Vprašanja, o katerih so se politični organi in upravne službe Evropskega parlamenta leta 2013 s primerjalnimi zahtevki posvetovali z mrežo ECPRD:

- Pisarniško pohištvo in IKT oprema za poslance
- Zunanji odnosi parlamentov
- Kršitev načela subsidiarnosti v členu 8 Protokola št. 2 k Lizbonski pogodbi – določbe, ki se nanašajo na parlamente
- Pravne obveznosti v zvezi z odpovedjo pogodb o zaposlitvi pomočnikov
- Imena poslank v parlamentih držav EU
- Pravila o prevzemu mandata poslanca v nacionalnem parlamentu
- Primerjava revizijskih mnenj vrhovnih revizijskih institucij v okviru parlamentarnega nadzora izvrševanja nacionalnih proračunov (z dokumentacijo)

B. Seminarji in redne seje ECPRD v letu 2013

Dogodek	Kraj	Datum
Seminarji v letu 2013		
„Izmenjava izkušenj in rešitev za parlament, temelječ na IKT“	Baku	28.–29. november
„Moderne tehnologije za podporo parlamentarnim dejavnostim – tradicija in izzivi“	Sankt Peterburg	19.–20. september
„Novi fiskalni okviri“	Dunaj	20.–21. junij
„Postopki in prakse za razpravo o dolgoročnih nacionalnih strategijah v parlamentu in njihovo odobritev“	Talin	30.–31. maj
„Parlamentarne knjižnice in arhivi in njihova vloga pri ohranjanju in zaščiti zgodovinske in kulturne dediščine zadevnih držav“	Pariz	31. maj–1. junij
„Parl@menti na spletu XI – uresničevanje digitalnega parlamenta“	London	2.–3. maj
„Parlamentarne raziskave in pluralnost virov informacij, ki so na voljo poslancem“	Praga	3.–5. april
Redne seje v letu 2013		
Letna konferenca korespondentov	Varšava	17.–19. oktober
Seja izvršnega odbora	Dunaj	12.–13. september
Seja izvršnega odbora	Stockholm	21.–22. marec

**Publikacijo je izdal
Direktorat za odnose z nacionalnimi parlamenti,
Generalni direktorat predsedstvo
Evropski parlament
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/>**